

Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at han havde bidraget til, at en Paragraph, der indeholder en stor Bevilling, var optaget i Finantsloven, uden at der var nævnt nogen Sum; det angaar Kongerigets Bidrag til Monarchiets fælles Kasse. Jeg troer imidlertid ikke, at det lader sig gjøre at slutte fra denne Paragraph, der jo er en ganske særegen Paragraph, som er givet under disse ganske overordentlige særegne Forhold, hvorunder vi leve i politisk Henseende ligeoverfor Fællesmonarchiet. Det gaaer ikke an at slutte fra, hvad der har været nødvendigt at gjøre, til hvad der maatte ansees for rigtigt og ønskeligt ligeoverfor de Poster i Finantsloven, som ligge fuldstændig indenfor Kongerigets Omraade, og indenfor dette alene. Man er i de senere Aar bleven nødt til at gjøre mange Ting, som selv Regjeringen, naar den er fremkommen med Forslag dertil, har erklæret for at være uregelmæssigt trykkende, ikke administrativt correct; men at Forholdenes særegne Bestaffenhed alligevel satte os i den Nødvendighed at maatte finde os i denne Uregelmæssighed, og Rigsdagen har erkjendt, at noget Saadant var tilstede, og har derfor fundet sig i Meget, som den under regelmæssige Forhold paa ingen Maade kunde finde sig i. Men da dette Spørgsmaal netop hører til de regelmæssige Ting, hører til de Ting, hvor Regjering og Rigsdag ere fuldkommen eneraadige, og hvor den altsaa uden slige yderligere trykkende Hensyn kan træffe de Bestemmelser, som den anseer for rigtige, saa finder jeg, at man ikke bør fravige, hvad man anseer for det Rigtige, fordi man, som sagt, overfor Monarchiet har maattet gjøre Noget, som ikke var rigtigt. Jeg bedømmer ikke dette Spørgsmaal fuldt saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Hans Excellence Indenrigsministeren har jo allerede i forrige Session i et Fællesudvalg, som var nedsat angaaende en Meningsforsjøl, der havde viist sig at være mellem Landstthinget og Folkethinget angaaende Opførelsen af denne Paragraph, som Medlem af dette Fællesudvalg været med paa det Stærkeste og Bestemteste at udtale, at ingen anden Lov end Finantsloven kan give Regjeringen Behovindigelse til at anvende Penge, uanset at

Love ere givne, som bestemme, at disse Udgifter kunne gjøres; Hans Excellence Indenrigsministeren har, som sagt, paa det Stærkeste og Bestemteste, som Medlem af Udvalget, udtalt dette, og Hans Excellence vil derfor ikke nu kunne have nogen anden Mening. Naar derfor den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds har meent, at han ikke her klart og bestemt har udtalt dette, saa har jeg heller ikke fundet, at der er fremkommen nogen saadan klar Udtalelse, men Hans Excellence er bunden ved den Betænkning, hvorunder han har sat sit Navn, og hvori det bestemt og klart er udtalt, hvad ogsaa den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) her har paaftaaet, og som jeg altid har været med at forsvare, at det nemlig er incorrect i Finantsloven at opføre en saadan Paragraph, der nævner de forskjellige Love, som i Løbet af Sessionen ere blevne forelagte, have været under Forhandling og maastee kunne vente at at blive Love, forsaavidt Hans Majestæt Kongen stadfæstet dem, jeg siger, at det at opføre dem i en særegen Paragraph i Finantsloven, som siger, at de Udgifter, som Lovene kunne medføre, bevilges for dette Finantsaar, er incorrect. En saadan Fremgangsmaade vilde under en anden Form være det Samme, som hidtil i flere Aar har været benyttet, idet Regjeringen, Landstthinget og Folkethinget have været enige om at bevirke det Samme ved en Tillegsparagraph i enhver enkelt Lov, som gik ud paa at bevilge Summerne i det følgende Finantsaar. Dette gik klart og let igjennem, indtil det andet Thing, uden at Folkethinget kunde see hvorfor, meente, dette ikke var i sin Orden; det var altsaa en Fravigen fra det ene Things Side af, hvad der igjennem flere Aar har været anseet for den retteste Form at benytte; der maatte altsaa, for at det Hele ikke skulde gaae istaae, findes paa en anden Udvei, og den endelige Udvei blev den, at den særlige Bevillingsparagraph, som hidtil har været tilføjet hver enkelt Lov, samledes i en eneste Paragraph, som indfattes i Finantsloven. Det er nu ganske vist, at det er en urimelig Ting i en Finantslov at indsætte saadanne Poster, som ikke bevilge visse Summer, men i de Paragrapher, som tidligere ere blevne til-